

Podcast Konkurrenten

Avsnitt 13: Missbruk av dominerande ställning

Textversion av Konkurrenten avsnitt 13 (publicerat 30 juni 2016), vill du hellre lyssna på avsnittet kan du ta del av det på vår webbplats www.konkurrensverket.se/konkurrenten.

Ola Billger:

Hjärtligt välkommen till Konkurrenten, Konkurrensverkets podcast om upphandling och konkurrens. Jag som leder den här podden heter Ola Billger och är kommunikationschef här på Konkurrensverket. I dag ska vi diskutera en av de viktigaste delarna av den klassiska konkurrensen nämligen missbruk och missbruk av dominerande ställning. Med mig i dag så har jag Martin Mandorff, chef för den enheten som utreder missbruk här på Konkurrensverket. Välkommen Martin.

Martin Mandorff:

Tack så mycket.

Ola Billger:

Och Trine Osen Bergqvist som är biträdande chef på samma enhet, hjärtligt välkommen Trine.

Trine Osen Bergqvist:

Tack så mycket.

Ola Billger:

Om vi börjar med dig, Martin så tänkte jag att vi skulle titta tillbaks och egentligen svara på en ganska grundläggande fråga. Varför finns det ett regelverk mot missbruk av dominerande ställning över huvud taget?

Martin Mandorff:

Om man jämför med karteller som kanske är ett mer känt förbud inom konkurrensrätten, där handlar det om att konkurrensen utsläcks genom att två

aktörer som ska konkurrera i stället avtalar mellan varandra om att till exempel höja priserna mot konsument och på så sätt utsläcka konkurrensen. Men vad som kan hända är att inom vissa branscher kan det växa fram jättar, väldigt stora företag där väldigt mycket marknadsmakt samlas, som på egen hand egentligen kan hindra en effektiv konkurrens genom olika åtgärder, till exempel att utestänga konkurrenter på ett sätt som gör att de kan bibehålla den här marknadsmakten. Det är egentligen när man förhåller sig till de här andra reglerna som man förstår varför man behöver även en regel som direkt riktar sig mot väldigt mäktiga företag.

Ola Billger:

Men Trine, är inte det bra att företag växer sig stora och starka, det är väl själva grunden i en fungerande marknadsekonomi att du ska kunna växa exempelvis på bekostnad av andra?

Trine Osen Bergqvist:

Absolut och vi har inget emot dominans i sig, det är inte otillåtet eller ens negativt, och det är väldigt viktigt att påpeka, utan det är när stora dominerande företag missbrukar den här makten för att sätta konkurrensen ur spel, lägga hinder i vägen för sina konkurrenter på ett sätt som inte utgör en vanlig konkurrens. Det är otillåtet.

Ola Billger:

Vad är det vanligaste sättet man kan missbruka sin dominerande ställning på?

Trine Osen Bergqvist:

Om man utgår från de klagomål som vi får, så ser vi att vi får väldigt mycket klagomål om leveransvägran, ett stort dominerande företag vägrar att leverera en produkt till en konkurrent. Då är det så att som utgångspunkt så, man får vägra leverera men det finns situationer, om man till exempel besitter en väldigt viktig insatsvara som är nödvändig för att kunna konkurrera effektivt på en annan marknad, där det finns en skyldighet för dominerande att leverera. I de situationerna kan en sådan vägran vara ett missbruk av dominerande ställning.

Ola Billger:

Vad finns det förutom leveransvägran Martin, vad finns det mer man kan göra sig skyldig till?

Martin Mandorff:

Ja en annan klassisk form av missbruk är exklusivavtal där dominanten gentemot sina leverantörer kräver att få vara den enda leverantören eller kunden och det i sig kan ju även uppstå som en vanlig affärsförpliktelse. Det är när en dominant på ett systematiskt sätt täcker en hel marknad med den här typen av avtal som det kan uppstå en situation där mindre konkurrenter helt enkelt inte har en chans att ta en bit av kakan genom att konkurrera om delar av kunden, utan kunderna är

tvungna att... vill de ha att göra med dominanten så måste de köpa allt från dominanten och då kan de här konkurrenshämmande effekterna uppstå.

Ola Billger:

Finns det ytterligare saker man kan göra sig skyldig till förutom leveransvägran och exklusivavtal?

Martin Mandorff:

Ja, det som är litet spännande är att det finns ingen lista som är uttömd utan det är en flexibel lagstiftning just med tanke på att det inte går att förutsäga alla sätt som ett företag kan använda sig av för att försöka utsläcka konkurrensen på ett hämmande sätt. Det står så uttryckligen i lagen att den inte är uttömmande listan utan även om det finns andra klassiska sätt, som rovdjursprissättning till exempel, där man prissätter under sina kostnader och liknande så den moderna ekonomin kan ta sig många uttryck, ett missbruk då. Så det är med avsikt man har lämnat det här öppet för att egentligen titta direkt på effekterna och kunna anpassa det till varje bransch.

Ola Billger:

Vad innebär rovdjursprissättning, Trine?

Trine Osen Bergqvist:

Det är underprissättning, som man säger med ett litet annat ord och som Martin var inne på så handlar det om att man sätter ett pris som är så pass lågt att det understiger kostnader.

Ola Billger:

Då gör jag det för att slå ut ditt företag.

Trine Osen Bergqvist:

Ja och det är någonting som då gynnar konsumenterna på väldigt kort sikt men som skadar dem på längre sikt och när de till slut har bara med en leverantör att göra. Som kan höja priserna igen som dominant.

Ola Billger:

Finns det några särskilda tecken på om man sitter som konsument eller man bevakar en marknad, när börjar man kunna prata om en dominerande ställning, hur stor marknadsandel ska jag ha, var går liksom varningssignalerna, Trine?

Trine Osen Bergqvist:

Man måste titta på varje enskilt fall så klart men man brukar säga att en första indikation har man i alla fall om man har en marknadsandel över 40 procent.

Ola Billger:

Det är inte särskilt mycket ändå.

Trine Osen Bergqvist:

Nej, det är det inte. Och det beror också på hur stora marknadsandelar konkurrenterna har. Så om du har 40 procent och konkurrenterna har ganska små marknadsandelar och det dessutom är svårt att komma in på marknaden då ska man nog titta litet på missbruksförbudet och fundera på hur man agerar.

Ola Billger:

Finns det någon sådan där klockren gräns där jag nästan är garanterat att vara en dominerande aktör, om 40 procent är den undre varningsklockagränsen eller vad vi ska kalla det för, när kan jag vara säker på att mitt företag är dominerande och jag måste förhålla mig extra noga till vad jag gör?

Trine Osen Bergqvist:

Jag vet inte om det finns någon gräns där du alltid är dominerande, det finns presumtioner i rättspraxis där man har sagt att kommer du över en viss marknadsandel, jag kommer faktiskt inte ihåg exakt var den ligger, om det är 60 procent eller någonstans där, att man har en presumtion som är svår att omkullkasta för att man är dominerande. Men det finns ju alltid en möjlighet att argumentera för det, till exempel att det är väldigt lätt att ta sig in på marknaden och skulle det vara så behöver inte en hög marknadsandel vara tillräckligt för att konstatera dominans. Så det är svårt att säga att något är avgörande för en dominerande ställning men har du över 60 procent eller någonstans där så ligger du nog i farozonen i alla fall.

Ola Billger:

Vad tror du, Martin, om vi tittar ur företagarnas perspektiv, dominantens perspektiv, hur väl känner man till att den här typen av förbud finns skulle du säga?

Martin Mandorff:

Det är en bra fråga. Det är nog olika beroende på bransch helt enkelt för att vissa av de här dominerande, de har ju uppnått sina dominerande ställningar genom tidigare monopol, statliga regleringar, så det rör sig ofta om statliga bolag som numera verkar på konkurrensutsatta marknader. Och där finns det ju en lång historia även i deras kontakter med Konkurrensverket, så att säga, att det finns många ärenden mot de här bolagen för de har väldigt mycket marknadsmakt och de har en särställning som de har ärvt från de här regleringarna.

Ola Billger:

Det kan vara Swedish Match eller Telia?

Martin Mandorff:

Precis, Posten och Telia, det är klassiska bolag. Sedan finns det ju nya marknader, så att säga, som växer fram och de företagen kanske inte riktigt inser att de har en möjlig dominerande ställning just för att marknaden är så pass ny att de inte

riktigt har tänkt i de banorna. Så att jag skulle nog säga att där finns en viss skillnad i hur man har uppnått den här ställningen och kanske även insikten.

Ola Billger:

Om vi skulle titta litet mer på de utredningar vi faktiskt har haft Martin, vad finns det för intressanta exempel på missbruk av dominerande ställning i Sverige?

Martin Mandorff:

Ja, historiskt är inte det ett så gammalt lagförbud heller men om man tittar när Konkurrensverket började sitt arbete i mitten av 1990-talet så tror jag att inledningsvis så var det mycket av de här avreglerade marknaderna och då statliga bolag, medan nu så är det kanske mer konsumentprodukter och mer högteknologi som spelar roll. Om man tar 2000-talet har vi dels Telia Sonera som innan man gick över till uppringt internet till ADSL, den nya teknologin, så klämde de sina konkurrenter, som man säger, marginalklämde konkurrenterna som ville leverera ADSL och det var då ett missbruk av dominerande ställning. Och nu har vi två stora processer i domstol mot två andra företag, det ena är Swedish Match och det andra är Nasdaq som är Stockholmsbörsen. Det ena fallet gäller snuskylar och hur Swedish Match har agerat med de här kylarna för att utestänga konkurrenter och det andra, Nasdaq, gäller Nasdaqs agerande i en datorhall dit en annan konkurrent till börsen ville ta sig in och där Nasdaq utövade påtryckningar mot den här datorhallsleverantören för att hindra inträdet av den här konkurrenten. Så det är väldigt skilda ärenden kan man säga, de här stora.

Ola Billger:

Vi ska titta litet mera på både Nasdaq och Swedish Match. Hur slutade Teliaärendet?

Trine Osen Bergqvist:

Det slutade med att Telia dömdes för missbruk av dominerande ställning och fick betala 36 miljoner i konkurrensskadeavgift, tror jag, ungefär 35–36 miljoner. Och efter det har två konkurrenter till Telia Sonera stämt Telia och krävt skadestånd och de har båda varit framgångsrika, så att Telia har fått betala uppemot 200–300 miljoner därutöver, utöver vår konkurrensskadeavgift.

Ola Billger:

Så konkurrensskadeavgiften i sig, det är den lilla delen av det som det här agerandet har kostat Telia?

Trine Osen Bergqvist:

I det här fallet så är det så.

Ola Billger:

Innan vi går in på de här andra casen. Jag tänker varför gör man så som företag? Jag kan ju tänka att i en del fall där vi håller på med lagtillämpning framför allt på upphandlingssidan så kan det vara frågan om misstag, man har inte riktigt koll på lagstiftningen, i andra fall, det kan ju teoretiskt vara så att folk inte riktigt vet i vilken form man får samarbeta med varandra, att man på något sätt hamnar i en kartell av misstag. Kan man missbruka sin marknadsmakt av misstag, Martin?

Martin Mandorff:

Ja, det är ju så att dels för att det ska föreligga ett missbruk så måste det föreligga uppsåt eller oaktsamhet som det heter, så misstag, det överlämnar jag till juristerna vad som är misstag men jag menar stora företag gör ju väldigt litet av misstag generellt, de har en strategi bakom det de gör, sedan vad man moraliskt tycker om de här strategierna, det tycker inte jag kanske är så intressant. De flesta företag vill tjäna pengar och vinstmaximera och det är väldigt naturligt. Och sedan är det missbruksregelverket som sätter vissa gränser för hur långt de får gå i sin strävan efter att tjäna pengar till sina aktieägare och ofta vill de utöka sin marknadsmakt och det är också en naturlig del av marknadsekonomin, men som sagt, misstag tror jag inte föreligger på den här nivån, när vi har att göra med de här stora företagen.

Ola Billger:

Trine, om vi börjar titta på ett av de här bägge casen, vi börjar med Swedish Match, där har ju Konkurrensverket stämt Swedish Match. Det är ingen hemlighet men det har ännu inte avgjorts i domstol. Vet vi ungefär när det här målet över huvud taget kommer upp i domstol?

Trine Osen Bergqvist:

Ja, det är senare under året, sent under hösten kommer det upp till huvudförhandling.

Ola Billger:

Och vad är det då vi påstår att Swedish Match har gjort sig skyldiga till?

Trine Osen Bergqvist:

Vi påstår att de har missbrukat sin dominerande ställning i sina snuskylar.

Ola Billger:

Alltså sådant som finns när du kommer fram till kassaapparaten när jag ska köpa snus, det är en snuskyl?

Trine Osen Bergqvist:

Precis. I den snuskylen finns både Swedish Matchs produkter men också konkurrenternas produkter och där har Swedish Match infört ett tvingande etikettsystem som har hindrat möjligheterna för konkurrenterna att synas och

marknadsföra sina produkter och hindra prisets synlighet, så att de har gjort det svårare att lågpriskonkurrera helt enkelt.

Ola Billger:

Är det Swedish Match som äger de där snuskylarna eller är det den enskilda handlaren eller vem är det som bestämmer hur det ser ut i kylan så att säga?

Trine Osen Bergqvist:

Det är såvitt jag vet Swedish Match.

Martin Mandorff:

Ja, det finns ju kylar som ägs av andra företag också men den stora merparten av kylarna i Sverige ägs av Swedish Match.

Ola Billger:

Är det då så att man inte riktigt ser hur konkurrenterna prissätter eller vad är det de har gjort liksom?

Trine Osen Bergqvist:

Ja, det var det som var innebörden av den här ändringen. Man införde ett tvingande etikettsystem där man införde en mall som konkurrenterna var tvungna att använda och det gjorde ju att priset blev betydligt mindre synligt än vad som hade varit fallet innan när konkurrenterna själva fick märka sina produkter.

Ola Billger:

Är det viktigt att kunna visa på en effekt i de här fallen, att det faktiskt har lett till minskad försäljning eller att man inte har kunnat konkurrera på rätt sätt?

Trine Osen Bergqvist:

Det är väldigt viktigt att kunna visa på en potentiell effekt att det här har kunnat påverka konkurrensen sedan är det inte nödvändigt att visa på att det faktiskt har haft effekter. Det kan ju finnas många skäl till att man inte kan visa det, till exempel att något avbryts innan det har hunnit få effekter vilket vi i bästa fall klarar att göra.

Ola Billger:

Du är inne litegrann och berättar om att det kan kosta även i skadestånd oavsett hur det, så att säga, går i en prövning när Konkurrensverket är motpart, så kan man också tvingas betala skadestånd till sina konkurrenter. Hur är det med mig som konsument i de här fallen, om jag nu skulle vara kraftig snusare, kan jag kräva dominanten på skadestånd på något sätt eller är det något som bara företagen kan göra?

Trine Osen Bergqvist:

Nej, ytterst kan du också kräva skadestånd men det är klart att det kan vara svårt att föra i bevis kanske vilken skada du som konsument har lidit av missbruk av dominerande ställning, men i teorin så är det möjligt i alla fall.

Ola Billger:

Trine, i det här fallet med Swedish Match, vad är det för konkurrensskadeavgift som vi kräver ut av företaget?

Trine Osen Bergqvist:

Den ligger på ungefär 30 miljoner kronor.

Ola Billger:

Ni pratar bägge två här om det andra fallet som vi har fört till domstol, nämligen när Konkurrensverket vänder sig mot Stockholmsbörsen eller mer som Nasdaq OMX, som ju också är en stor global spelare. Det där är ett väldigt, väldigt komplicerat fall rent tekniskt men om du kort skulle berätta Martin, vad är det vi säger att Nasdaq OMX har gjort sig skyldiga till?

Martin Mandorff:

Man kan säga att det som är komplicerat tekniskt är ju att börshandeln nuförtiden fungerar väldigt annorlunda än vad den gjorde bara för ett tiotal år sedan. Förr i tiden var man ju van vid att se de här bilderna från börsgolven med hundratals och ibland tusentals börshandlare som står och skriker, det är ju helt borta i dag. I dag så sker all handel genom stora datorer som blixtnabbt genomför miljontals ordrar utan någon som helst fördröjning och det är ju också datorer som lägger ordena, så det är helt datoriserat. Människans enda roll är, så att säga, att programmera de här datorerna till att göra som de vill. Och i den här nya miljön har det blivit väldigt, väldigt viktigt för börserna att kunna erbjuda en miljö där allting kan gå blixtnabbt för handlarna, för det är ingen som har intresse av att handla om inte börserna kan uppnå den här omedelbarheten. Och vad som hände var att Nasdaq OMX, som det hette då hade sin huvuddator i en datorhall utanför Stockholm och när det kom en ny konkurrent som skulle träda in på den här marknaden, Burgundy, som var en satsning från ett antal svenska banker som ville utmana OMX, deras närapå monopol då. När Nasdaq fick reda på att här kommer den där konkurrenten och vill ställa sin dator i den här datorhallen, som ägdes av ett helt annat företag, då agerade Nasdaq OMX och med mycket starka påtryckningar, så att säga, fick till stånd att den här datahallsleverantören inte vågade släppa in Burgundy längre. Vilket ledde till att den här närheten, som var målet med börsens verksamhet, inte gick att uppnå och det blev en fördröjning för alla handlare, vilket ytterst leder till att den här konkurrenten har svårt att hävda sig på marknaden.

Ola Billger:

I det här fallet när vi pratar om tidsaspekten, då pratar vi mikrosekunder, så till och med avståndet och längden på kablarna har i slutändan betydelse och just för att kunna konkurrera på rätt sätt.

Martin Mandorff:

Precis. Vi sätter ju oss in i de här branscherna och just i börsbranschen fungerar det ju så att varje meter och till och med huruvida kablar är raka eller svänger spelar roll just för att ljusets hastighet påverkas av det. Det är en väldigt högteknologisk bransch och det är väldigt viktigt för börserna att kunna hålla en väldigt hög standard i sina tekniska lösningar.

Ola Billger:

Vi ska säga också att både Swedish Match och Nasdaq har en annan uppfattning än Konkurrensverket, de bestrider att de har gjort sig skyldiga till det här, det är viktigt att få det sagt. Jag sitter och funderar litegrann på Nasdaqfallet. Trine, av det vi håller på med på Konkurrensverket är det egentligen era utredningar som tar långt tid. Är det för att ni är långsammare eller är det för att det är komplicerat?

Trine Osen Bergqvist:

Det är så klart för att det är väldigt komplicerat och skulle jag säga, för att det får väldigt stora konsekvenser om vi gör en felaktig bedömning. Vi tar det på ett väldigt stort allvar. Det kan vara väldigt svårt att skilja vanlig konkurrens från vad som är missbruk av dominerande ställning. Vanlig konkurrens kan ju också leda till utestängning av konkurrenter men det är inget som vi ska hindra utan det är något som är bra i grunden, det tyder på att konkurrensprocessen fungerar. Så om vi ingriper i fel fall mot någon som bara konkurrerar aktivt på sina egna meriter, så har ju vi faktiskt hindrat det som vi har till uppgift att skydda, nämligen konkurrensen och därför är det viktigt att det får ta tid. Vi analyserar varje påstått missbruk väldigt noggrant, vi måste ha väldigt god kännedom om marknaden, om förfarandet, vad det är dominanten har gjort och hur det kan komma att påverka marknaden innan vi kan sätta ner foten och säga om det här utgör ett missbruk av dominerande ställning eller inte.

Ola Billger:

Det kanske till och med kan vara en trygghet för den som utreds av Konkurrensverket att veta att vi är så noga. Jag tänker att i Nasdaqfallet, den utredningen hade pågått i över fyra år innan vi lämnade in stämningsansökan till Stockholms tingsrätt.

Trine Osen Bergqvist:

Absolut. Det säger sig själv att det har varit väldigt viktigt att ta reda på hur marknaden fungerar och där har vi inledningsvis ett informationsunderläge som gör att det är svårt att göra någon bedömning innan vi har tagit in väldigt mycket information och analyserat.

Martin Mandorff:

Det finns en specialregel som gör att i de fall som ett ingripande skulle krävas omedelbart, om det är så att konkurrensen håller på att skadas på grund av något beteende och man inte kan invänta en fullständig utredning, då kan vi ingripa genom något som kallas ett interimistiskt förfarande där vi kan ålägga interimistiskt och sedan slutföra utredningen i efterhand i stället. Det beror helt på helt enkelt huruvida skadan redan har skett, då jobbar vi på med en fullständig utredning och sedan ingriper vi eller om den då går att hindra, då ingriper vi snabbare.

Ola Billger:

Är det svårt att bevisa?

Trine Osen Bergqvist:

Ja, det beror ju också litet på. Ska vi gå till domstol och kräva konkurrensskadeavgift så är beviskraven oerhört höga, då är den så kallade oskuldspresumtionen tillämplig. Det är samma presumtion som gäller även i brottmål, så det innebär att vi måste bevisa utom allt tvivel.

Ola Billger:

Man är oskyldig till motsatsen bevisas?

Trine Osen Bergqvist:

Absolut. Så där är beviskraven väldigt höga. Däremot så kan vi också ingripa med ett åläggande mot missbruk som är pågående, som Martin var inne på och där är beviskraven något lägre.

Ola Billger:

Kan det hända i och med utredningstiderna är vad de är, så att säga, att det tar lång tid och det är komplicerat, kan konkurrensen skadas onödigt mycket under utredningstiden, det finns väl säkert till och med fall, jag tänker på Nasdaq OMX-fallet där den som är utsatt för det här beteendet inte längre finns kvar. Burgundy i det här fallet.

Trine Osen Bergqvist:

Precis och det är någonting vi alltid överväger tidigt i utredningen oavsett om klaganden själv har begärt det eller inte så tittar man alltid på frågan: Finns det ett pågående missbruk här som skadar marknaden? I sådana fall gör vi vad vi kan för att ingripa tidigt, antingen med hjälp av ett interimistiskt beslut eller en väldigt snabb utredning där vi ålägger företaget att upphöra och att man då senare får

komplettera med en utredning som leder fram också mot konkurrensskadeavgift om det har varit tillräckligt allvarligt, men fokus är i första hand att stoppa ett pågående förfarande som skadar marknaden.

Ola Billger:

Snus och ADSL och aktiehandel i all ära, men det är en internationell ekonomi. Jag undrar litegrann, var går gränsen mellan sådant som vi tittar på de här riktigt stora internationella dominanterna, när går exempelvis EU-kommissionen in Martin, om vi tittar på ett missbruksärende?

Martin Mandorff:

Ja, man kan ju säga att det här har ändrats lite i och med att ju fler ärenden nu som gäller en digital ekonomi, dess då mindre betydelse har väl de här landsgränserna som vi ser i de mer traditionella reglerade branscherna. Så det har väl gjort att det finns ärenden numera där, så att säga, alla är med på litet olika hörn, men ytterst är det så att kommissionen tar ärenden som gäller företag som är aktiva i hela EU eller i stora delar av EU och som har stor betydelse för Europas ekonomi. I första hand de riktigt stora missbruksärendena de senaste åren, de har gällt till stor del högteknologiska företag som Intel och nu Google som är ett stort pågående ärende.

Ola Billger:

Ska vi prata litet om Google avslutningsvis och för den som fortfarande inte har koll på när man har en dominerande ställning, så kan vi säga att Google när det gäller sök har väl ungefär 95 procent av marknaden lite beroende på vilket land du tittar i och EU-kommission granskar just nu Google ganska rejält. Vad är det för fall Martin, kan du berätta om grunderna i det?

Martin Mandorff:

Ja, det är egentligen två olika ärenden, två olika frågor som kommissionen har tittat på, de har egentligen tittat ännu bredare men det är nu två ärenden som har kommit långt. Det första gäller något som heter Google shopping, det vill säga att när du söker på produkter på Google, så får du numera upp en liten ruta där du kan se olika leverantörer som säljer den här produkten.

Ola Billger:

Vi säger att jag söker på skor.

Martin Mandorff:

Ja, precis då kanske det kommer upp olika, Zalando kanske och liknande skobutiker. Vad klagomålet här då gäller och det som kommissionen har tittat på det är att Google genom den här rutan utestänger konkurrerande jämförelsesajter som också till exempel vad gäller skor specialiserar sig på att jämföra skor. Så det är en utestängningsfråga just vad gäller konkurrerande jämförelsesajter.

Ola Billger:

Det är det ena, det är shopping?

Martin Mandorff:

Det är Google shopping. Ja, precis. Och nu i vår kom det andra ärendet och det gäller då Android, det vill säga, de flesta mobiltelefoner i världen är ju inte Iphone utan de flesta använder sig av Android operativsystem och det ägs av Google och här har kommissionen preliminärt invänt mot att när man laddar ner appar i Android så är man tvungen att ladda ner flera Googleprodukter samtidigt vilket kommissionen anser utestänger konkurrerande appföretag.

Ola Billger:

Och varför är det så farligt, är inte det ganska lätt att ta sig in, det finns väl andra telefoner man kan använda, eller vad?

Martin Mandorff:

Ja, men det här är ju inte prövat än, så att säga, men vad kommissionen har hävdat är att när då konsumenterna, såsom kommissionen ser att det fungerar på marknaden, att när konsumenterna väl, säg till exempel att du får ner Google Maps, då finns inte längre något intresse att använda sig av en konkurrerande kartapp-producent och såsom konsumenterna beter sig så lyckas Google genom sin dominans på operativsystemet, så lyckas de ta över andra marknader och utestänga konkurrenterna.

Ola Billger:

Och rent juridiskt hur långt har det här kommit, du säger att kommissionen har invändningar men har de stämt Google eller hur långt har det gått?

Martin Mandorff:

Ja, de har skickat något som kallas för A Statement of Objection, som är ett utkast till ett beslut men det är ju fortfarande...

Ola Billger:

En slags preliminär stämningsansökan?

Martin Mandorff:

Ja, precis. En skillnad är att i Sverige stämmer vi ofta i domstol, om vi till exempel vill ha konkurrensskadeavgift medan kommissionen, de beslutar själva, det är ett utkast till beslut helt enkelt som de har skickat.

Ola Billger:

Och vad kan, om vi bara ska avsluta det här, vad kan följderna bli för Google i form av konkurrensskadeavgift om de skulle fällas?

Martin Mandorff:

Missbruksärenden just i Googlefallet vet jag inte. Alla konkurrensärenden kan leda upptill tio procent av företagets omsättning i konkurrensskadeavgift. Och vi vet till exempel att Intel, ett annat högteknologiskt ärende, där var det mer än en miljard euro som blev konkurrensskadeavgiften.

Ola Billger:

Då ser vi vad som skulle kunna hota dem som missbrukar sin dominerande ställning oavsett om det är i det här fallet på EU-nivå, på svensk nivå så lär det väl aldrig handla om de summorna pengar, en miljard i konkurrensskadeavgift, antar jag?

Martin Mandorff:

Ja, det vet man aldrig. Vi tar varje ärende, ett i taget.

Ola Billger:

En elefant i taget. Trine Osen Bergqvist hjärtligt tack för att du var med i dag.

Trine Osen Bergqvist:

Tack.

Ola Billger:

Martin Mandorff hjärtligt tack för att du var med i dag.

Martin Mandorff:

Tack så mycket.